



Fanatici v Muirfield Village

Kapitán Mezinárodního týmu má před blížícím se Presidents Cupem o jednu starost méně. Třebaže se hraje na míle daleko od domovů řady jeho svěřenců, na místě golfu zaslíbeném – v Muirfield Village, byl Nick Price ujistěn, že jeho tým počene vpřed kavalérie fanoušků! Budou třináctým hráčem výběru, který do soutěže nevstupuje v roli favorita?

TEXT A FOTO: PAUL PRENDERGAST

Presidents Cup je pro mě tím, čím je pro vás Evropany Ryder Cup. Týmová soutěž, kdy na jedné straně stojí zástupci Spojených států, ale hlavně emoce a davy fanoušků. Australané jsou opravdu sportovní národ, snad mi v tom dáte za pravdu, a tak se v této souvislosti nemohu o golfových nadšencích nezmínit. Ti nejoddanější si říkají Fanatici, což naznačuje

mnohé. Nečekejte ale řadící „hooligans“, jak je znáte třeba z fotbalových stadionů. Golfisté jsou (naštěstí) jiní. Dave McLatchey ze skupiny Fanatiků nedávno prozradil, že už si spolu se svými kamarády chystá zavazadla, aby zamířili vstříc bojům o Presidents Cup. To zase budou kraje fervejí Muirfield Village zářit všemi barvami!

Tato pestře oděná skupina Australanů vznikala postupně. Jádrem tvořili fanoušci davis-cupového týmu naší země a postupně se přidávali další, až vznikl dobře organizovaný „gang“. Během Presidents Cupu v Royal Melbourne byl zcela nepřehlédnutelný a jeho přítomnost propůjčovala týmové bitvě golfistů atmosféru, kterou dobře známe právě z fotbalových svatostánek.



Fanatici se chystají i do zámoří.

Podobně jako příznivci fotbalu pěli Fanatici své chorály a šířili kolem sebe humor a dobrou náladu. Ačkoliv svými hlasy hnali vpřed Mezinárodní tým, vše se dělo v duchu golfových tradic, což ocenili účastníci duelu na obou stranách barikády.

„Ještě je nevidíte, ale už jsou slyšet. Přesně tohle vystihovalo Fanatiky při jejich první návštěvě soutěže v Melbourne. V jedné ruce soupis chorálů, ve druhé žízeň hasící mok, tak si to štrádovali zápas od zápasu mezi čajovníky, pějíce své chorály podle toho, kterého hráče zrovna povzbuzovali.“

Ještě je nevidíte, ale už jsou slyšet. Přesně tohle vystihovalo Fanatiky při jejich první návštěvě soutěže v Melbourne. V jedné ruce soupis chorálů, ve druhé žízeň hasící mok, tak si to štrádovali zápas od zápasu mezi čajovníky, pějíce své chorály podle toho, kterého hráče zrovna povzbuzovali. Kdekoli na hřišti se skupinka těchto rozjařenců objevila, přitahovala pozornost jak ostatních návštěvníků, tak samotných hráčů, neboť pestrobarevné úbory sestávající z jasně žlutých triček, smaragdově zelených baretů a dlouhých

ponožek ve stejných barvách byly nepřehlédnutelné. Navzdory krajní nepřízní počasí během pátku na svém oděvu nic neměnili.

Bylo jasné, že tyhle chlapy jen tak něco neudolá a kus ze své síly a oddanosti se snažili předat hráčům. „Žádní privilegiovaní hráči, žádné oblíbené jamky, fandíme všem bez rozdílu,“ vysvětloval McLatchey.

Stejnou pozornost jako členům Mezinárodního týmu věnovali i Američanům, a tak nikoho nepřekvapí, že hostující výběr kvitoval australský humor, třebaže některé věty si kvůli dialektu museli Američané nechat objasnit.

Nestává se příliš často, abyste Tigera Woodse na jakékoliv oficiální akci viděli smát se na celé kolo uprostřed ferveje v momentě, kdy tak trochu bojuje s vlastní hrou. Fanatici to dokázali. Dokonce si s některými z fanoušků i radostně plácl a nechal se s nimi fotit. Věřili byste tomu? I obvykle stoický komisař PGA Tour Tim Finchem se nechal pohlit atmosférou. Tak tohle všechno je pro mě President Cup. Klání, jež překračuje standardní mantinely naprosté většiny golfových turnajů.

Přesto všechno to byli hlavně zástupci mezinárodní posádky a domácí Austrá-

lané, kdo si líboval a pochvaloval „domácí“ podporu. Oba kapitáni, Greg Norman na straně Mezinárodního týmu a jeho protějšek Fred Couples, se pak nechali vždy dobrovolně polapit na prvním odpališti, kde se sdružovala hlavní masa nejhlasitějších Fanatiků. Oba kormidelníci tuto podporu přijímali pozitivně, načež jim fanoušci vyjadřovali svou podporu. To jen umocňovalo bojovnou, leč navýsost přátelskou atmosféru souboje. Kolem prvního odpaliště, nejvíc pak během singlů hraných na závěr, se Norman

PRESIDENT CUP 2013

Týmová soutěž mezi výběry Spojených států a celku tvořeného hráči z dalších částí světa vyjma Evropanů se hraje již od roku 1994. Tehdy na domácí půdě zvítězili Američané poměrem 20 ku 12. O dva roky později znovu uspěli Američané, ovšem tentokrát bylo měření sil mnohem napínavější a oba celky od sebe dělil jediný bod. Důležitým mužem na straně vítězů byl stejně jako v premiérovém ročníku Fred Couples, jenž bude letos stát na straně USA coby kapitán. O výhře svých barev rozhodl birdie patem na 17. jamce v duelu s Vijayem Singhem. Třetí ročník se poprvé uskutečnil mimo území USA a Američané jakoby tím ztratili vítěznou auru – Mezinárodní tým zvítězil poměrem 20,5 ku 11,5 bodům. Není divu, že Spojené státy prahly po odvetě. A ta se zdařila, doma ve Virginii uštědřili soupeřům největší porážku v historii, když vyhráli 21,5:10,5.

V následujícím ročníku se oba celky rozešly smírně, když ani play-off mezi Elsem a Woodsem neurčilo vítěze. Hrdinou soutěže v roce 2005 byl dnes skoro zapomenutý Chris DiMarco, jenž trofej vrátil Američanům, kteří následně ovládli další tři ročníky včetně posledního klání v Melbourne. V něm se zaskvěl Jim Furyk, který letos bohužel v sestavě chybí. Jako první hráč v historii Presidents Cupu tehdy zvítězil ve všech pěti utkáních.

Dějjiště: Muirfield Village GC, Dublin, Ohio, USA

Termín: 3.–6. 10. 2013

Obhájce: USA

Celková bilance: 7-1-1 (z pohledu USA)

Rok otevření: 1974

Designér: Jack Nicklaus

Délka hřiště (yardy):

7 352 (černá) | 6 739 (bílá) |

6 303 (žlutá) | 6 127 (modrá) |

5 591 (červená)

Par: 72

Rekord hřiště: 61

Hunter Mahan si s fanoušky ochotně zapózoval.



procházel v zeleném baretu Fanatiků. To ještě prohlubovalo už tak skvělou náladu a zároveň tím inspiroval a nabudil své svěřence. Co na tom, že ti svou cestu do vítězného konce nedotáhli, když jejich snahu utnul Woods v zápase s Baddeleyem na 15. jamce. Na úžasném sportovním zážitku to už nic nemohlo změnit.

Je jasné, na co se hráči obou výběrů mohou letos těšit. Fanatici jdou znovu do boje.

Dublinem se brzy rozezní jejich chorály a je jedno, jestli jste protřelý veterán nebo v týmu debutujete. Každý je zvědavý, s čím na něho oddaní fanoušci vyrukují. Dovolím si tvrdit, že chutným soustem pro fanoušky bude Jason Dufner. Pravidelně přijíždí do naší země, a tak se dá očekávat, že mu Fanatici připraví zaslužené ovace. Zkuste si vsadit na to, zda se jim podaří sejmut z Dufnera masku „bručouna“. Dám krk na to, že se aspoň usměje.

Kromě toho Fred Couples hned na úvod podniku slaví narozeniny. Nejspíš nezůstane jen u hurónského „Happy Birthday“ na oslavu 54. narozenin této legendy.

„Buďte si jistí, že to vypukne,“ žhaví fanoušky už nyní Fanatik McLatchey. „Nick Price se na naše hlasy může spolehnout, ale podpoříme i domácí. Doufám, že se Američané nechají strhnout a půjdou do toho s námi!“

SLOŽENÍ TÝMŮ	
USA	Mezinárodní tým
Kapitán: Fred Couples	Kapitán: Nick Price
Asistenti: Jay Haas, Davis Love III	Asistenti: Shigeki Maruyama, Mark McNulty, Tony Johnstone
Pořadí Hráč	Pořadí Hráč
1. Tiger Woods	1. Adam Scott
2. Brandt Snedeker	2. Jason Day
3. Phil Mickelson	3. Charl Schwartzel
4. Matt Kuchar	4. Ernie Els
5. Jason Dufner	5. Louis Oosthuizen
6. Keegan Bradley	6. Hideki Matsuyama
7. Steve Stricker	7. Branden Grace
8. Bill Haas	8. Graham DeLaet
9. Hunter Mahan	9. Richard Sterne
10. Zach Johnson	10. Angel Cabrera
Divoká karta	Divoká karta
Webb Simpson	Brendon de Jonge
Jordan Spieth	Marc Leishman

Možná jste čekali rozpravu na téma šancí jednotlivých týmů nebo zamýšlení nad tím, proč a komu dali kapitáni důvěru, jenže Presidents Cup je mimo jiné také velkou oslavou golfu a k tomu fanoušci nerozlučně patří. A já věřím, že se zase postarají o úžasnou atmosféru, která člověka na místě úplně prostoupí. Třináctý hráč se vždycky počítá, na to nezapomínejte!

AUTOR PŮSOBÍ JAKO
AUSTRALSKÝ KORESPONDENT REDAKCE.